

rum facta est. Vnde & subinfertur: Et hæc faciēt vobis, quia nō nouerunt patrem neq; me. In hoc se Iudæi patrem non cognoscere ostēdunt, cum prædicatores filij tanto odio persequuntur, sic idē fili us alibi discipulis dicit: Qui uos recipit, me recipit. Et quos spernit, me spernit. Sed hæc locutus sum vobis, vt cum venerit hora, eorum reminiscamini, quia ego dixi vobis. Prædicit pius magister persecutiones discipulis uēturas, ut tātō facilius eas uenientes tolerarent, quanto ab illo prædictas recolerent. Minus enim iacula feriunt quę præuideri possunt, repentinū uero & subitaneū casus, etiā fortissimos milites in bello conturbare solent. Et ideo non solum hic quod futurum erat prædicere uoluit, sed etiā plurimis in locis, ut tanto leuius tribulationes & angustias sufferrent, quanto per præscientiæ clypeum muniti essent. Cum enim mitteret eos ad prædicandum, dicens: Ecce ego mitto uos sicut oues in medio luporum, quid pro eadem prædicatione passuri essent, continuo manifestare curauit, subiiciens: Cauete ab hominibus, tradent enim uos in concilijs, & in synagogis suis flagellabūt uos, & ante reges & præfides ducemini propter me, in testimoniū illis & gentibus. Et item: Beati eritis cum uos oderint homines, & cū separauerint uos & exprobrauerint & eiecerint nomen uestrum tanquam malum, propter filium hominis. Gaudete in illa die & exultate, ecce enim merces uestra copiosa est in cælis.

Luc. 6

IN VIGILIIS PEN-
recostes, Iohan, XIII,

PENTECOSTES

191

In illo tempore dixit Iesus discipulis suis: Si diligitis me, mandata mea seruate. Et reliqua.

Quid est quod dicit, quod diligentibus deum & seruantibus mandata eius, spiritus paracletus daretur, dum deus non diligitur, & mandata eius seruari non possunt, nisi per spiritum sanctum? Quid aliud, nisi ut qui per spiritum sanctum diligit deum, mereatur diligendo ut plus habeat, & plus habendo plus diligat? Paracletus quippe consolator interpretatur. Et spiritus sanctus recte paracletus uocatur, quia corda fidelium ne inter huius seculi aduersa deficiant, caelestis uitae desiderijs subleuat ac reficit. **Et ego rogabo patrem, & alium paracletum dabit uobis.** Ostendit in hoc & seipsum esse paracletum. Habebat enim & prius paracletum, ipsum uidelicet dominum secum in carne commorantem, cum & miraculorum dulcedine & opere praedicationis, ne propter infidelium persecutionem scandalizari possent, erigi & confortari solebant. **Rogabo dixit, per humanitatem, qui cuncta dat cum patre per diuinitatem. Ut maneat uobiscum in aeternum.** In aeternum namque manet cum sanctis, quos & in hac uita semper inuisibiliter intus illustrat, & in futuro ad contemplandam perpetuo specie maiestatis introducit. **Spiritum ueritatis, quem mundus non potest accipere, quia non uidet eum, nec scit eum.** Mundum autem appellat, homines mundi huius amori datos. **Mundus ergo eum accipere non potest, id est, mundiales homines, quia non habent inuisibiles charitatis oculos, quibus solummodo spiritus sanctus uideri potest,**

& sciri, & sciēdo intelligi. Vos autem cognoscetis eum, quia apud vos manebit, et in vobis erit. Erit, ut maneat in aeternum. Dominū namq; saluatorem & infideles ante passionē in carne uiderūt, sed quia filius dei esset, quia paraclētus à deo missus in mundum, non nisi fideles scire potuerunt. Spiritū autem sanctum neque oculis uidere infideles, neque animo ualebant cognoscere, quia nō indutus humanitate discipulis apparuit, sed ita ad eos uenire, ita apud eos maluit manere, ut in ipsis eorum cordibus gratissimam sibi sedem consecraret. Hoc est enim qd ait: [Vos autem cognoscetis eum, q̄a apud uos manebit, & in uobis erit.] Qui autē inuisibiliter in hac uita manet cum electis, uisibiliter utiq; eis gratiā suā cognitionis exhibet. Non relinquā uos orphanos, ueniam ad uos. Videbatur infidelibus quia moriens in cruce dominus, discipulos relinqueret orphanos: sed non reliquit orphanos, q̄bus & praeuicit seipm̄ uiuū post passionem suā in multis argumentis per dies quadraginta, & post dies decem assumptionis suae spiritus sancti illis de caelo charismata donauit, ubi ipm̄ Ch̄m ad eos uenisse nullus ambigit, qui inseparabilem sanctae trinitatis naturam, ueritatem & operationem esse cognoscit. Adbuc modicum et mundus me iam non uidet. Modicum erat usq; ad tempus expletae passionis, ex quo illum reprobi uidere non ualebant. Soli etenim iusti, qui morte illius erant cōtristati gaudium resurrectionis eius uidere meruerunt. Vos autem uidetis me, quia ego uiuo, et uos uiuetis. Quid ē quod ego uiuo, & uos uiuetis? Cur de praesenti se dixit uiuere, illos autem de futuro esse uicturos, nisi etiam uitā carnis,

antiq̄ resurgentiſ, qualis in ipſo præcedebat, & illis eſt pollicitus ſecururam? Et quia ipſius mox futura fuerat reſurrectio, præſentis poſuit temporis uerbum, p̄pter ſignificandam celeritatem: illor̄ autem, quod in ſeculi differtur ſinem, non ait uiuatis, ſed uiuetis. Duas enim reſurrectiões, ſuam ſcilicet mox futuram, & noſtram in fine ſeculi ſecururam, duobus uerbis præſentis tēporis & futuri, elegāter breuiterq̄ promiſit.

In illo die uos cognoscetis, quia ego ſum in patre meo, & uos in me, & ego in uobis. In ā die, niſi de quo ait, [Et uos uiuetis.] Nouerant apoſtoli tunc eſſe Chriſtum in patre, per unitatem indiuiduæ diuinitatis: nouerant ſe eſſe in Chriſto, per ſuſceptionē fidei & ſacramentor̄ ei⁹, q̄ nouerāt ueraciter uiuere tunc eſſe Chriſtum in patre, in ſe eſſe Chriſtū per dilectionem & obſeruantiam mādatōrum eius: nouerat & hoc ſancta dei eccleſia, ſed lōge melius & plenius in illa die, de qua dixit, Et uos uiuetis, in qua ueraciter uiuere incipiens, hoc eſt, in die reſurrectionis, q̄n̄ perfectius cuncta quæ ſcienda ſunt ſcient, q̄n̄ ipſum ſcientiæ fontem uicinius ſine fine conſpiciet. Et quia omnibus huius p̄miſſiōem beatitudinis promitteret, non ſolum modo apoſtoliſ, mox ſubiungite Qui habet mandata mea & ſeruat ea, ille eſt qui diligit me. Qui autem diligit me, diligitur à patre meo, & ego diligā eū, & manifeſtabo ei meipſm.] Vbi omni intentione conſiderandum eſt, q̄a Chriſtū uere diligere, eſt non ſolum ipſam dilectionem conſiderari, ſed mandata Chriſti, quæ diſcendo habemus, operando ſeruare. [Qui habet (inquit) mea mandata & ſeruat ea, ille eſt qui diligit me.] Qui habet in memoria, & ſeruat in uita, qui habet in ſermonibus,

& seruat in moribus: qui habet audiendo, & seruat faci-
 ciendo: aut qui habet faciendo, & seruat ea perseue-
 rando, ipse est (inquit) qui diligit me. Notandum ga-
 tum presentis temporis uerbo diceret, qui autem di-
 ligit me, adijcit de futuro, diliget a patre meo: & ego
 diligam eum, & manifestabo ei meipsum. Diligit na-
 que etiam nunc dilectores suos cum patre filius,
 sed nunc diligit ad hoc, ut recte uiuant ex fide, quae
 dilectionem operatur: tunc ad hoc diliget, ut perue-
 niant ad uisionem ueritatis, quam per fidem gestaue-
 rant. Non autem frustra addidit, [& manifestabo ei
 meipsum.] Si uero secundum humanitatem se cun-
 ctis in iudicio manifestabit, solis uero iustis & san-
 ctis diuinitatis gloria, in qua aequalis est patri & spū
 sancto, ad aeternā beatitudinem manifestaturus erit.

IN DIE SANCTO

Pentecostes. Iohan. XIII

In illo tempore dixit Iesus discipulis
 suis: Si quis diligit me, sermonem meum
 seruabit. Et reliqua.

Promissurus dominus spiritum sanctum disci-
 pulis, quales se exhibere debeāt, qui eius habita-
 culum fieri desiderant, in exordio huius lectiōis
 manifestat, cum dicit: Si quis diligit me, sermo-
 nem meum seruabit. In quibus uerbis ostendit, quā
 probatio uerę dilectionis, exhibitio est boni operis.
 Si enim qui non diligit dñm, mandata eius nō custo-
 dit, sine causa eū se diligere confitetur uerbis, & eius
 praecepta non seruat operibus, Iohanne apostolo te-